

[Socialministeren.]

Christmas Møller sige — saa var det da i hvert Fald ikke Meningen, at Kommunerne, trods denne Statens Overtagelse af en Række Udgifter, alligevel skulde se deres Budgetter øges i Kraft af Socialreformen i Stedet for de ventede Besparelser. Paa dette Punkt er jeg noget vanskeligt stillet, fordi ingen — heller ikke den ærede Ordfører for de Konservative — ved noget om Kommunernes Udgifter i Henhold til Socialreformen. Thi som ærede Medlemmer vil vide, skal Amterne i Henhold til Lovens Regler om mellemkommunal Refusion, bl. a. Lov om offentlig Forsorg, § 76, inden 1. November indberette til Ministeriet, hvad der af hver enkelt Kommune i alt er anvendt paa forskellige Omraader, hvorefter Socialministeriet efter § 78 inden 31. December skal være færdig med sin Opgørelse af Mellemværendet for hver enkelt Kommunes Vedkommende. Før kan ingen af os vide noget bestemt. Det er altsaa ikke nu muligt at skaffe et udtømmende Materiale til Belysning af, hvorledes Socialreformen har virket paa Kommunernes Udgifter. Det vil først foreligge efter Udgangen af December.

For dog at danne sig et vist Indtryk af, hvorledes Situationen var for Kommunernes Vedkommende baade med Hensyn til deres samlede Udgifter og med Hensyn til Refusionsordningens Virkninger, indkrævede Ministeriet i Foraaret en Del foreløbige Oplysninger om Kommunernes sociale Udgifter til offentlig Forsorg, Aldersrente og Invaliderente. Disse har jeg tidligere redegjort for, men jeg skal gerne ved denne Lejlighed gentage Hovedresultatet, og det er følgende. Oplysningerne vedrører Kommunernes Udgifter til sociale Formaal i Vinterhalvaaret 1932—33 samt i Vinterhalvaaret 1933—34. Jeg skal dog straks bemærke, at forinden man foretager en Sammenligning mellem Udgifterne i disse to Halvaar, der skal være af Betydning ved en Vurdering af Socialreformens økonomiske Virkninger, er det nødvendigt at borteliminere den Stigning i Kommunernes Udgifter til arbejdsløse, som har fundet Sted, og som skyldes, at der i Vinterhalvaaret 1933—34 kun i begrænset Omfang har været gennemført ekstraordinære Kriselove, medens der i det foregaaende Vinterhalvaar fandtes Kriselove for hele Perioden. Denne Forskel kan jo kun skønsmæssigt anslaaes. Hvis man undersøger, hvor mange ledige Dage der har været i det forløbne Vinterhalvaar, og fradrager det Antal Dage, hvor der er blevet udbetalt Understøttelse af den ordinære Forsikring, saa kommer man til, at Kom-

munernes Udgifter til Kommunehjælp eller Fattighjælp til de arbejdsløse i Vinterhalvaaret 1933—34 har andraget 11 à 13 Mill. Kr. mere end i det foregaaende Vinterhalvaar. Fradrager man dette Beløb samt den Stigning i Kommunernes Udgifter, der har fundet Sted til den ordinære Forsikring fra det ene Halvaar til det andet, kommer man til det Resultat, at Socialreformen skulde have medført en Besparelse for Kommunerne paa op imod en halv Snes Millioner Kroner for det paagældende Halvaar. Dette Resultat kan kun være foreløbigt og behæftet med de Fejl, der følger af, at man har været nødt til at skønne over, hvor stor en Del af Kommunernes Udgifter til Kommunehjælp og Fattighjælp i Vinterhalvaaret 1933—34 der skyldes Arbejdsløshed, og hvor mange der skyldes andre Forhold. Bedre Oplysninger har man ikke, men i Løbet af denne Maaned vil man formentlig have opgjort de Indberetninger, som Kommunerne skulde indsende til Socialministeriet den 1. November.

Paa et enkelt Omraade foreligger der dog visse Oplysninger nemlig med Hensyn til de kommunale Udgifter, som Staten i Henhold til Socialreformen overtager. Disse Udgifter vedrører Særhjælp, Børnebidrag, Invalidetillæg, epidemisk og venerisk Sygdom m. m. og andrager ca. 17,7 Mill. Kr. Trækker man herfra det bortfaldne Statstilskud efter Loven af 15. Maj 1903 og den lille Nedgang i Statens Refusion for Aldersrente fra $\frac{7}{12}$ til $\frac{4}{7}$, bliver Nettoresultatet, at Staten har overtaget knap $15\frac{1}{2}$ Mill. Kr. af Kommunernes Udgifter. Ved de Beregninger, som blev foretaget ved Socialreformens Gennemførelse, regnede man med, at Staten vilde overtage ca. 13 Mill. Kr. af Kommunernes Udgifter. Naar Beløbet nu er blevet større, altsaa $15\frac{1}{2}$ Mill. Kr., hænger det bl. a. sammen med, at Kommunernes Udgifter til Særhjælp, Fattiglovens § 61 m. fl., har været større, end man paa Basis af de ufuldstændige Oplysninger om disse Udgifter, som man paa det Tidspunkt var i Besiddelse af, kunde regne med.

Der foreligger altsaa ikke for mig eller nogen anden i Øjeblikket noget Grundlag for den megen Tale om, at Socialreformen er sprængt, eller at Refusionsordningen ikke har svaret til Forventningerne, saa meget mindre som denne sidstes Virkninger overhovedet ikke kan kendes, end ikke for det første Aars Vedkommende, og det vilde dog være lovlig forhastet at kræve Revision af en saa omfattende Ordning, selv om man kendte eet Aars Resultat.

Ej heller er der nogen Rimelighed i den